

POSTA KUTUSU

Ben, sana mektup olurum;
Yüreğimi katlar koyarım zarfa
Bazen kendi kendimle baş başa
Bazen bir posta kutusuna düşerim.
Masal gibi gelse de, hatta tuhaf;
İçinden geçenler harflerin içine
Kederli süzülün, değsin bir gönle.

Konuşmak sözün içinde kalmaksa
Ben harflerin içinde kalırım
Kalemi banıp banıp dalgınlığa
İşlerim sözcükleri inceden inceye
Belki ciğerdeldi derler işlediğime
Belki yeni bir yurt düşer bahtıma
Bir gözdeki salıncak bulut
Parmağın sessizliğindeki turna.

Yaz boyu kuruttuğum papatya,
Belki gül? İçimin kanayışına.
Söze bir damla kan belki?
Sevdayla uğraştığım damarda
Kim bilir, bir atın vurulması
Bir bıçak ucuyla iliştiğim.

Bir ince bahar vardır hatıralarda,
Biraz gizleyen içimizdeki güzleri.
Göğe asılmış bir kuşun kanadı
Bahçelerin korkuluğu ardından hayat,
Hızla giden trenin makas değiştirmesi.
Bir elmayı düşürüyorum elimden
Sonrası ayrılık göynümüzün işi.

Ey mavinin dibindeki, ah derin su!
Her balık kendi suyunda, bak ben de
Ellerinin titremesidir dalgalar
Derinliğin uğultusunda düğümlendim
Mektuba düşen bir damla gözyaşı
Sorarsan uzaklık, dünyadan göçmeye eş
Sormazsan yakınlık, böğürtlenle çizilmiş sınır ihlali.

Mektup oldum ben, hasretle yanacak aynı hizada
Kim kazır gülden pulu, zarfı kim açar kim okur
Belleğinde karanfil çiğneye çiğneye?
Yazgı sessiz sedasız sokulur deftere
Kaç yüz yıldır unutamadığım bir yurt olur.
Ceylan uzakta, mektup göğüste durur
Gün akşamı çekerken kendi tüneğine...